

Buổi Thứ Hai

2. Những khuôn mặt của sự yếu đuối

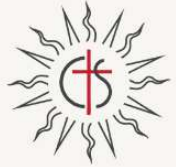
- Phêrô – tự tin → sụp đổ
- Các môn đệ – bỏ chạy
- Giuđa – tuyệt vọng

3. Khuôn mặt của ơn cứu độ

- Gian phi phải – hy vọng phút cuối
- Phụ nữ – lòng trắc ẩn
- Và đỉnh cao: Chúa Giêsu

Tên Gian Phi bên trái

NHẬN ĐỊNH THEO NHÂN VẬT

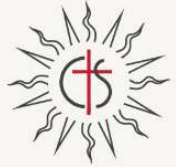
9. Gian phi bên trái

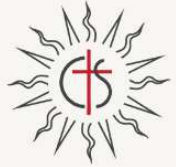
Lỗi: Cố chấp – cay đắng – khép kín

“Tôi đau khổ... nên tôi có quyền chống lại tất cả.”

Các Môn Đệ

NHẬN ĐỊNH THEO NHÂN VẬT

8. Các môn đệ khác

Lỗi: Sợ hãi – chọn an toàn

“Con yêu Thầy... nhưng con vẫn chọn giữ mạng mình.”

Vườn Dầu

Mt 26:36-46

³⁶ *Bấy giờ Đức Giêsu đi cùng với các ông đến một thửa đất gọi là Ghết-sê-mani. Người nói với các môn đệ: "Anh em ngồi lại đây, trong lúc Thầy đi đến đằng kia cầu nguyện".*

^{26:37} *Rồi Người đưa ông Phêrô và hai người con ông Dê-bê-đê đi theo. Người bắt đầu cảm thấy buồn rầu xao xuyến. ^{26:38} Bấy giờ Người nói với các ông: "Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức với Thầy".*

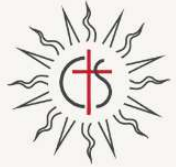
^{26:39} *Người đi xa hơn một chút, sấp mặt xuống, cầu nguyện rằng: "Cha ơi, nếu được, xin cho chén này rời khỏi con. Nhưng xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha". ^{26:40} Rồi Người đến chỗ các môn đệ, thấy các ông đang ngủ, liền nói với ông Phêrô: "Thế ra anh em không thể canh thức nổi với Thầy một giờ sao? ^{26:41} Anh em hãy canh thức và cầu nguyện, để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng hái, nhưng thể xác lại yếu đuối".*

Mt 26:36-46

26:42 Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai và nói: "Lạy Cha, nếu chén này không thể rời khỏi con, nhất định con phải uống, thì xin cho ý Cha được thể hiện". 26:43 Rồi Người lại đến, thấy các môn đệ vẫn đang ngủ, vì mắt họ nặng trĩu. 26:44 Người để mặc các ông mà đi cầu nguyện lần thứ ba, nói lại cũng một lời đó. 26:45 Bấy giờ Người đến chỗ các môn đệ và nói với các ông: "Lúc này mà còn ngủ, còn nghĩ sao? Nay, đến giờ Con Người bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi. 26:46 Đứng dậy, ta đi nào! Kia kẻ nộp Thầy đã tới!"

Tông Đồ Phero

NHẬN ĐỊNH THEO NHÂN VẬT

7. Phêrô

Lỗi: Tự tin → sụp đổ → có khả năng hoán cải
“Con tưởng con mạnh... hóa ra con yếu.”

Mt 26:69-75

26:69 Còn ông Phêrô đang ngồi ngoài sân, thì có một người tớ gái đến bên ông và nói: "Cả bác nữa, bác cũng đã theo ông Giêsu, người Galilê đó chứ gì?"

26:70 Ông liền chối trước mặt mọi người mà nói: "Tôi không biết cô nói gì!"

26:71 Ông đi ra đến cổng, thì một người tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó: "Bác này cũng theo ông Giêsu người Nadarét đây".

26:72 Nhưng ông Phêrô lại thề mà chối: "Tôi không biết người ấy".

26:73 Một lát sau, những người đứng đó xích lại gần ông Phêrô mà nói: "Đúng là bác cũng thuộc bọn họ. Cứ nghe giọng nói của bác là biết ngay".

26:74 Bấy giờ ông Phêrô liền thốt lên những lời độc địa và thề rằng: "Tôi không biết người ấy". Ngay lúc đó, có tiếng gà gáy.

26:75 Ông Phêrô sực nhớ lời Đức Giêsu đã nói: Gà chưa kịp gáy thì anh đã chối Thầy ba lần". Ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết.

Lc 22:54-62

22:54 Họ bắt Đức Giêsu, điệu Người đến nhà vị thượng tế. Còn ông Phêrô thì theo xa xa. 22:55 Họ đốt lửa giữa sân và đang ngồi quây quần với nhau, thì ông Phêrô đến ngồi giữa họ. 22:56 Thầy ông ngồi bên ánh lửa, một người tớ gái nhìn ông chòng chọc và nói: "Cả bác này cũng đã ở với ông ấy đấy!" 22:57 Ông liền chối: "Tôi có biết ông ấy đâu, chị!" 22:58 Một lát sau, có người khác thấy ông, liền nói: "Cả bác nữa, bác cũng thuộc bọn chúng!" Nhưng ông Phêrô đáp lại: "Này anh, không phải đâu!" 22:59 Chừng một giờ sau, có người khác lại quả quyết: "Đúng là bác này cũng đã ở với ông ấy, vì bác ta cũng là người Galilê". 22:60 Nhưng ông Phêrô trả lời: "Này anh, tôi không biết anh nói gì!" Ngay lúc ông còn đang nói, thì gà gáy. 22:61 Chúa quay lại nhìn ông, ông sực nhớ lời Chúa đã bảo ông: "Hôm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần". 22:62 Và ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết.

Tông Đồ Phero

Giuda

NHẬN ĐỊNH THEO NHÂN VẬT

6. Giuđa

Lỗi: Hai mặt – phản bội – tuyệt vọng

“Tôi đã đi quá xa... không thể quay lại.”

Các Môn Đệ Khác

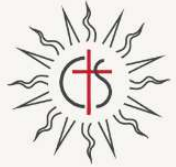

Chúa Giêsu

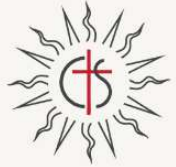
Anh Gian Phi bên phải

Các Phụ Nữ thành Gierusalem

Bà Veronica

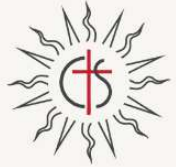
Simon Kyrene

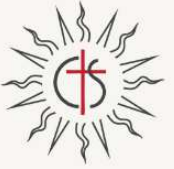
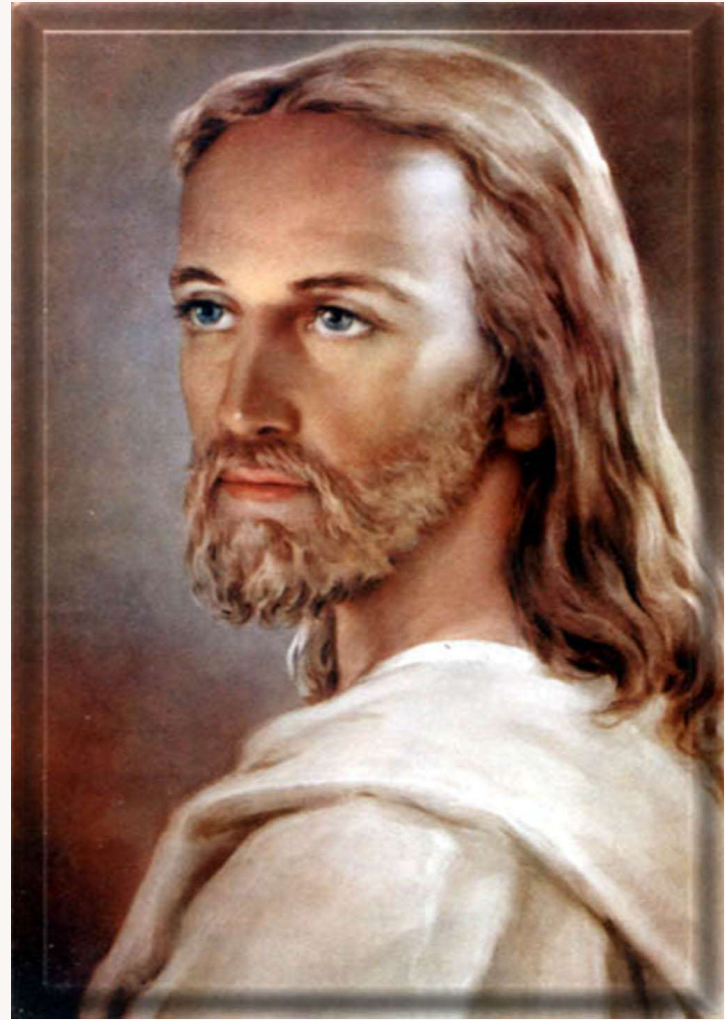
Viên Sĩ Quan Roma

Mẹ Maria - Tông Đồ Gioan

Phero – Sa Ngã- Sám Hối

Thấy Chúa Giêsu luôn luôn tha thứ. Phêrô hỏi Chúa: Thưa Thầy, chúng con phải tha đến mấy lần chẳng? Chúa trả lời: Đến bảy mươi lần bảy.

Trong bữa tiệc ly, Phêrô đoán thề cách táo bạo và chắc nịch... Ông yêu mến Thầy thật, nhưng quá tin vào sức mình. Ông là đầu nhóm môn đồ nhưng vẫn còn lắm hư danh.

Phero – Sa Ngã- Sám Hối

Tại vườn dầu, Phêrô tuốt gươm, hành động không mấy khó khăn và cũng chẳng mấy giá trị.

“Phêrô, hãy xỏ gươm vào vỏ!” Thầy giơ tay ngăn cản: “Vì đây là giờ của tâm tối!”

Phêrô buồn so, ông rút vào bóng tối, ông muốn mọi người quên ông đi. Ông yêu mến Thầy nhưng theo cách của ông. Ông vào thành để xem kết quả ra sao? Ông tò mò và cũng vì yêu mến Thầy. Ông nhìn thấy Gioan, người môn đệ trẻ nhất, yếu nhất đã vào được dinh Caipha.

Phero – Sa Ngã- Sám Hối

Vấn đề hư danh lại nổi lên: người ta sẽ nói tôi ra sao? Nếu tôi là trưởng nhóm, là người mạnh miệng nhất nói bảo vệ Thầy, mà lại để Gioan hơn tôi về điều này?

Ông theo Chúa từ xa. Nếu tôi theo gần Chúa, Người sẽ dựa cậy tôi? Người sẽ đặt thập giá trên vai tôi? Tôi sẽ lại chạy trốn? Dầu sao, theo Người từ xa xa vẫn hay hơn. Phêrô yêu cầu Gioan giúp đỡ để có thể vào dinh.

Ông muốn chứng tỏ rằng ông vẫn ở bên Thầy. Rồi một đầy tớ gái xuất hiện: Ông là người thuộc nhóm đó?

Phero – Sa Ngã- Sám Hối

Không, thưa không! Tôi không hề biết người ấy.

Hỡi Phêrô, phải chăng ông thực sự không biết Người? Hãy nhớ lại đi, khi mọi sự còn tốt lành vui vẻ, ông đã từng mời Người vào nhà mình. Người là vị Thầy Giảng Thuyết ăn khách, là Thầy chữa lành bệnh tật lừng danh...

Ông đã hãnh diện giới thiệu Người với bạn bè như một người rất thân thiết của ông. Bà nhạc mẫu của ông đau bệnh, chính Người đã cứu chữa cơ mà.

Thế mà giờ đây, khi Người thất thế, không còn nói được nữa, Người bị trói, bị đánh đập... thì ông lại chối không biết Người!

Phero – Sa Ngã- Sám Hối

Ông đã quên rồi chẳng những con đường ông cùng đi bên Người trong sứ vụ rao giảng Nước Trời. Đã từng có lần Người đã hỏi ông: người anh em nghĩ thầy là ai? Ông từng nhanh nhẹn đại diện anh em trả lời: “Thầy là Con Thiên Chúa” Người đã khen ông: Hỡi Phêrô, anh thật có phúc, vì không phải tự anh biết điều đó... Thầy nói với anh: Anh là đá, trên đá này Thầy sẽ xây Giáo hội của Thầy... Thầy sẽ cầu nguyện cho anh để.... hãy củng cố đức tin của anh em.

Phero – Sa Ngã- Sám Hối

Ông lại tiếp tục thề thốt với người lính gác... Ông chối Chúa những ba lần!

Tiếng gà gáy xé tan màn đêm. Chúa Giêsu bị dẫn ra, râu tóc bấn thủ, mặt, thân đầy máu. Đôi tay bị trói chặt... Người ngồi đó. Chịu sỉ nhục, khạc nhổ, chịu đánh đập hội đồng... nhưng điều gì khiến Người đau đớn nhất? Cái khiến Người đau đớn nhất ư? Chính là lời chối của người môn đệ trưởng Người từng tin tưởng!

Phero – Sa Ngã- Sám Hối

Ở giữa dinh, Chúa Giêsu dừng lại, mặc dầu quân lính muốn kéo Người đi. Người muốn nhìn người môn đệ trưởng của mình. Cái nhìn nào?

Đắng cay? Khinh miệt? Tức giận? Tủi hờn?...

Không, Người đã nhìn được Phêrô, một cái nhìn yêu thương, nhân từ, tha thứ như muốn nói:

Anh vẫn là Phêrô của Thầy!

Phero – Sa Ngã- Sám Hối

Phêrô bật khóc. Ông khóc to, khóc nức nở. Ông không xấu hổ, không cần che dấu. Ông ra ngoài để tiếp tục khóc, tự do khóc. Ông khóc để được tự do, nhẹ nhõm, để tỏ lộ lòng yêu mến Thầy. Ông khóc vì cảm thương Thầy. Dòng nước mắt là dấu chứng của ơn huệ, tha thứ, bao dung. Từ lúc này, Phêrô hiểu Thầy mình một cách khác, mới mẻ và sâu xa biết bao!

Ước gì tôi cũng có được một kinh nghiệm quý giá như Phêrô trên con đường làm tông đồ cho Chúa.

Is 52:13-53:12

Bài Ca Người Tôi Trung - Bài Thứ Tư

13 *Này đây, người tôi trung của Ta sẽ thành đạt,
sẽ vươn cao, nổi bật, và được suy tôn đến tột cùng.*

14 *Cũng như bao kẻ đã sững sốt khi thấy tôi trung của Ta
mặt mày tan nát chẳng ra người,
không còn dáng vẻ người ta nữa,*

15 *cũng vậy, nó sẽ làm cho muôn dân phải sững sờ,
vua chúa phải câm miệng, vì được thấy điều chưa ai kể lại,
được hiểu điều chưa nghe nói bao giờ.*

Is 52:13-53:12
Bài Ca Người Tôi Trung - Bài Thứ Tư

Chương 53

¹ Điều chúng ta đã nghe, ai mà tin được?

Cánh tay uy quyền của Đức Chúa đã được tỏ cho ai?

*² Người tôi trung đã lớn lên tựa chồi cây trước Nhan Thánh,
như khúc rễ trên đất khô cằn.*

Người chẳng còn dáng vẻ, chẳng còn oai phong

đáng chúng ta ngắm nhìn,

dung mạo chẳng còn gì khiến chúng ta ưa thích.

Is 52:13-53:12
Bài Ca Người Tôi Trung - Bài Thứ Tư

*³ Người bị đời khinh khi ruồng rẫy,
phải đau khổ triền miên và nếm mùi bệnh tật.
Người như kẻ ai thấy cũng che mặt không nhìn,
bị chúng ta khinh khi, không đếm xỉa tới.*

*⁴ Sự thật, chính người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta,
đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta,
còn chúng ta, chúng ta lại tưởng người bị phạt,
bị Thiên Chúa giáng họa, phải nhục nhã ê chề.*

Is 52:13-53:12

Bài Ca Người Tội Trung - Bài Thứ Tư

*⁵ Chính người đã bị đâm vì chúng ta phạm tội,
bị nghiền nát vì chúng ta lỗi lầm;
người đã chịu sửa trị để chúng ta được bình an,
đã phải mang thương tích cho chúng ta được chữa lành.*

*⁶ Tất cả chúng ta lạc lõng như chiên cừu,
lang thang mỗi người một ngã.*

*Nhưng Đức Chúa đã đổ trên đầu người
tội lỗi của tất cả chúng ta.*

Is 52:13-53:12
Bài Ca Người Tôi Trung - Bài Thứ Tư

*⁷ Bị ngược đãi, người cam chịu nhục, chẳng mở miệng kêu ca;
như chiên bị đem đi làm thịt, như cừu câm nín khi bị xén lông,
người chẳng hề mở miệng.*

⁸ Người đã bị ức hiếp, buộc tội, rồi bị thủ tiêu.

Dòng dõi của người, ai nào nghĩ tới?

*Người đã bị khai trừ khỏi cõi nhân sinh,
vì tội lỗi của dân, người bị đánh phạt.*

Is 52:13-53:12

Bài Ca Người Tôi Trung - Bài Thứ Tư

*⁹ Người đã bị chôn cất giữa bọn ác ôn,
bị mai táng với người giàu có, dù đã chẳng làm chi tàn bạo
và miệng không hề nói chuyện điêu ngoa.*

¹⁰ Đức Chúa đã muốn người phải bị nghiền nát vì đau khổ.

*Nếu người hiến thân làm lễ vật đền tội,
người sẽ được thấy kẻ nổi dỗi, sẽ được trường tồn,
và nhờ người, ý muốn của Đức Chúa sẽ thành tựu.*

Is 52:13-53:12

Bài Ca Người Tôi Trung - Bài Thứ Tư

*11 Nhờ nỗi thống khổ của mình,
người sẽ nhìn thấy ánh sáng và được mãn nguyện.
Vì đã nếm mùi đau khổ, người công chính, tôi trung
của Ta,
sẽ làm cho muôn người nên công chính
và sẽ gánh lấy tội lỗi của họ.*

Is 52:13-53:12
Bài Ca Người Tội Trung - Bài Thứ Tư

*¹² Vì thế, Ta sẽ ban cho nó muôn người làm gia sản,
và cùng với những bậc anh hùng hào kiệt,
nó sẽ được chia chiến lợi phẩm,
bởi vì nó đã hiến thân chịu chết, đã bị liệt vào hàng tội
nhân;
nhưng thực ra, nó đã mang lấy tội muôn người
và can thiệp cho những kẻ tội lỗi.*

Con Đường Chúa Đã Đi

